

ЕКЗОТИЧНІ ФРУКТИ «ПОСЕЛИЛИСЯ»... У ГРЕМ'ЯЧОМУ

Напевне, ми уже з вами звикли, що взимку, особливо під Новий рік, на прилавках крамниць з'являється багато мандаринів, лимонів, апельсинів, гранатів, бананів та інших екзотичних фруктів, які лікаря радять вживати, аби поповнити свій організм необхідними вітамінами. Але ж ціни взимку на ці скарбнички вітамінів аж ніяк не помірні і наша з вами профілактика хвороб стає не дешевим задоволенням. Проте для родини Анатолія Третяка із Грем'ячого цієї проблеми не існує, оскільки вся ця екзотика росте... у їхній домашній теплиці.

Саме ця споруда була нашим орієнтиром у пошуку Анатолія Гнатюка. Яким же було здивування, коли перед будинком ми не знайшли традиційної тепличної конструкції, а лише дах приблизно півметра над землею, накритий прозорим пластиком. Спустившись із господарем у його підземне екзотичне царство, в поле зору одразу потрапляє зелене розмаїття рослин у різноманітних горщиках та великі лимонні дерева у глибині простору теплиці із крупними грушоподібними плодами.

— Оце і є моє екзотичне господарство, — посміхаючись, говорить господар. — Все тут зроблено власноруч, від теплиці із опаленням до всього вирощеного.

Анатолій Гнатюк розповідає, що коли почав будувати свою теплицю-термос, то на запитання сусідів стосовно споруди жартома відповів, мовляв, буде басейн. Не були спочатку у захваті і рідні від його заняття таким дивним садівництвом, але у будівництві допомагали і не заважали експериментувати над саджанцями.

— Свої перші лимонні пагічки я отримав від знаменитого київського садівника-селекціонера Анатолія Патія. Прочитав про нього у газеті «Україна молода» у 2004 році і поїхав подивитися на ті диво-лимони. За його технологією і теплицю спорудив. Із двадцяти перших саджанців прижилося у мене лише три, — згадує мій співрозмовник. — Звичайно, я дещо по-своєму зробив та й навчався вже багато чому за стільки років. Теплицю закінчив і «поселив» сюди лимони у 2006 році. До того вони уже приносили перші плоди у кімнати.

Сьогодні Анатолій Гнатюк вже сам дає поради садоводам-початківцям і щедро ділиться власним багаторічним досвідом. Каже, що за ці роки провів багато дослідів і спостережень за своїми екзотичними підпочиними, перелопатив багато спеціальної літератури і фактично уже виробив власну технологію, яку постійно продовжує вдосконалювати. Давно споживають у родині домашні банани, апельсини, гранати, грейпфрути, мандарини, ананаси та лимони. І всі вони чудово уживаються в теплиці під пильним і дбайливим доглядом господаря. Стосовно смакових якостей, то мій співбесідник каже, що домашні фрукти набагато смачніші придбаних у крамниці чи на ринку.

— У мої технології вирощування екзотичних фруктів немає застосування гербіцидів. Все, що, наприклад, лимонам потрібно для гарного росту і плодоношення — це вологий клімат і часте прищеплювання пагічок. Лимон чудово приживається живцюванням і плодоносить гарно, потрібно лише вчасно його пересадити і правильно формувати крону, обрізуючи верхівки молодих пагічок, — розповідає досвідчений

заморський, — продовжує свою екскурсійно-пізнавальну розповідь пан Анатолій, звертаючи увагу на уже сформований плід у горщику, — і розмножуються вони пагічками. Я спочатку багато рослин втратив, бо не знав, що їм треба майже два роки, щоб випустити пагінець зі зрізаної рослини. А тепер їх у мене багатенько, що могу уже ділитися з тими, хто захоче і собі вирощувати таку сма-

лювати, коли і діти, і онуки ласують бабусиною та дідусевою смакоткою.

Анатолій Гнатюк каже, що має ще чимало різних ідей, проте для їх втілення не вистачає можливостей, та й роки уже не юні. Позаду трудовий шлях фрезерувальника на різних підприємствах України. Незважаючи на технічний профіль, не

коту.

Мою увагу на одному зі стелажів серед рослин у горщику привернули плоди маленьких мандаринок. На моє запитання, чи ласують ними домашні, Анатолій Гнатюк розповів, що це — гіркий мандарин (помаранець) і вживати його у свіжому вигляді неможливо.

Анатолій Гнатюк каже, що має ще чимало різних ідей, проте для їх втілення не вистачає можливостей, та й роки уже не юні. Позаду трудовий шлях фрезерувальника на різних підприємствах України. Незважаючи на технічний профіль, не

садовод. — Від моменту цвітіння до дозрівання плодів у лимона проходить дев'ять місяців. Взимку їм достатньо чотирьох градусів тепла і 90 відсотків вологості, влітку треба давати на день скроплювати листя і поливати ґрунтом. Плодоносить лимон круглий рік. Із одного дерева цього року майже двісті плодів було. Шкірка у лимона товста, але корисна. Вона очищає найтонші судинки в організмі людини.

Анатолій Гнатюк ділиться і технологією вирощування бананів та ананасів. Вони у нього ростуть у спеціально відведеному куточку теплиці.

— Банан — це насправді трава. Розмножується він прикореневими пагічками. Плодоносить лише один раз. На одному кетязі буває до шістсот штук фруктів. Зібравши плоди, треба рослину зрізати і місце зрізу присипати попелом, щоб не гнив корінь. Блія кореня з часом з'являється молоді пагічки, які через два роки будуть з плодами. Щоправда, для бананів потрібно підтримувати температуру повітря не менше 14 градусів тепла, але за кілька років я їх привиче до такої ж температури, як і лимони, і вже підсвічування та підгрів не використовую. Ананаси домашні також набагато смачніші, ніж

— Можна у компот чи використовувати як спецію, бо аромат мандариновий чудовий. А це ось зацвів італійський мандарин, — звертає мою увагу на густе деревце посеред теплиці, — і в цьому році уже будуть плоди. От їх можна буде їсти.

На моє запитання щодо інших екзотичних «жильців» теплиці, господар розповів, що гранат, наприклад, на зиму скидає листя, як і наші плододі дерева. Отож він зберігає цю рослину взимку у льосі, а навесні перемістить у теплицю. Інжир цього року ще не цвів і чи буде плодоносити невідомо. Апельсини із грейпфрутами також «проснуться» навесні.

Поряд із екзотичними «жителлями» теплиці комфортно себе почувають і різноманітні кімнатні рослини, якими займається дружина Анатолія Гнатюка Валентина Прохорівна, а ще — овочі — взимку цибуля на зелень, а з весни і ціле літо — огірочки та помідори. Таке садово-городнє поєднання, як говорить пан Анатолій, аж ніяк не шкодить рослинам. І хоч йому з дружиною не доводиться сидіти без роботи на їхньому заслуженому відпочинку, проте отримують радість і задово-

втривати потяг до землі та й з рідного подвір'я Анатолій Гнатюк нікуди не «випурхнує». Поряд із батьківською хатою збудував свою. Разом із дружиною виростили трьох синів. Тішаться тепер аж п'ятьма онучками, які чи не найбільше у захваті від дідусевих екзотичних фруктів. Саме їхні радісні оченята при відвідуванні його екзотичного підземного царства і додають сили та натхнення до подальшої праці і вдосконалення. Отож, просить господар Бога лише здоров'я та сили собі та своїй родині, а буде здоров'я, то й будуть і фрукти екзотичні.

Оксана ПРОСТОПЧУК